

Global Research: Hanebné ultimátum Srbsku - Brusel pod diktárom USA spája Albáncov a rozdeľuje Srbov

- CZ24 News | 31. ledna 2023

USA/EU/ALBÁNSKO/SRBSKO: Brusel pod diktárom USA spája Albáncov a rozdeľuje Srbov

Ak znenie „základnej dohody“ predloženej západnou „Veľkou päťkou“ (EÚ, USA, Nemecko, Francúzsko, Taliansko) o Kosove a Metohiji, ktorá sa istý čas šírila v albánskych médiách a od 20. januára aj na srbských sociálnych sieťach sú takmer autentické, **nemožno to považovať za žiadnu dohodu, ale skôr za ultimátum, ktoré Srbsko prinúti de facto uznať vynútené odtrhnutie svojej provincie.**

Dokument, pôvodne pripisovaný francúzskemu prezidentovi **Macronovi** a nemeckému kancelárovi **Scholzovi**, vodcom dvoch najväčších európskych štátov, vyniká ako ďalšie hrubé porušenie rezolúcie Bezpečnostnej rady OSN č. 1244, základných princípov demokratických medzinárodných vzťahov, Charty OSN, Parížskej charty, a Helsinský záverečný akt OBSE.

Tento text, inšpirovaný ich vlastnou silou a veľkosťou, poníža Srbsko a srbský národ tým, že Srbsku hovorí, aby dodržiavalo rovnosť, suverenitu, územnú celistvosť a štátne znaky takzvaného Kosova...

...a teda všetkých ostatných štátov okrem svojej vlastnej suverenity, územnej celistvosti a jej medzinárodne uznanej hranice, ktoré ako také potvrdila OSN, OBSE, ďalšie medzinárodné organizácie a Badinterov arbitrážny výbor.

Mocenský nátlak Nemecka a Francúzska

List Scholz-Macron **žiada Srbsko, aby sa nebránilo takzvanému členstvu Kosova vo všetkých medzinárodných organizáciách vrátane OSN.**

Od Srbska sa v ňom očakáva, že bude spolupracovať na dekonštrukcii vlastnej integrity, vlastného ústavného poriadku a medzinárodného postavenia, aby „prípád Kosovo“ následne nemohla žiadna zo strán využiť ako precedens pre budúce jednostranné secesie.

Autori majú v úmysle využiť ústupok Srbska pred ultimátum ako spôsob, ako pre neuznávačov (Španielsko, Rumunsko, Slovensko, Grécko a Cyprus), medzi ktorými je päť členov EÚ a štyria členovia NATO, uznať takzvané Kosovo a zahojiť tak vnútornú nejednotu v rámci EÚ aj NATO.

Z obete robia páchatela

Ich ďalším cieľom je preniesť všetku zodpovednosť za obete, devastáciu a následky použitia zbraní s ochudobneným uránom počas agresie NATO v roku 1999 na Srbsko, hoci jej obeťou bolo samotné Srbsko.

Ich konečným cieľom je začleniť Srbsko do takzvanej „aliancie demokracií“ vytvorenej s

cieľom čeliť údajným „autokraciám“ Ruska a Číny .

Tento hanebný dokument zostane v budúcnosti ako ilustrácia toho, ako expanzívne ciele vojenskej agresie NATO proti Srbsku (JZR) v roku 1999 po desaťročia pokračovali inými prostriedkami, ako sú ultimáta, hrozby ekonomického a politického nátlaku.

Takzvaný návrh Scholza a Macrona **sa teraz zmenil na iniciatívu EÚ podporovanú USA**, spolu s najnovšími aktivitami „veľkej päťky“ v Belehrade nie sú ničím iným ako uzurpáciou a predsudkom o výsadách a rozhodnutí Bezpečnostnej rady OSN ako jedinej. orgán zodpovedný za rozhodovanie o otázkach týkajúcich sa mieru a bezpečnosti; ignorujú rezolúciu Bezpečnostnej rady OSN č. 1244 ako všeobecne záväzný právny akt najvyššej sily a snažia sa zatiahnuť Srbsko, mierovú a vojensky neutrálnu krajinu, do globálnej konfrontácie.

Tento **neuvážení, jednostranný a svojvoľný postup**, okrem toho, že je protisrbský, je plný nepredvídateľných dôsledkov.

Kosovo a Metohija nie je zmrazený konflikt, ako tvrdil Západ a odznel v Belehrade, ani ho nemožno vyriešiť predložením ultimáta Srbsku.

Hypotetické prijatie ultimáta by nezachránilo ani mier, ani bezpečnosť Srbov v provincii, len by pomohlo hromadeniu konfliktného potenciálu, iné separatizmy povzbudzujú a ponížujú Srbsko a srbský národ.

Hlavná príčina a podstata problému týkajúceho sa Kosova a Metohije spočíva v geopolitike determinovanej dominanciou popredných západných mocností a ich expanziou na východ. NATO robí všetko pre to, aby premenilo Kosovo a Metohiju, ako aj celé Srbsko, na odrazový mostík pre svoju inváziu na východ, aby postavila Srbsko proti Rusku a Číne.

Podriadi sa Srbsko ultimátu?

Otázku štatútu provincie Kosovo a Metohija však nemožno vyriešiť prijatím akéhokoľvek ultimáta, ale naliehaním na dodržiavanie ústavy, ako aj medzinárodne uznaných hraníc a rezolúcie BR OSN č. 1244.

Aj keď Srbsko, ak by sa vzdali ultimátu, Srbi v Kosove a Metohiji by zostali v nebezpečenstve, ich nezákonne okupovaný majetok by nebol odoberaný späť, približne 250 000 vyhnaných Srbov a iných Nealbáncov by zostalo neschopných vrátiť sa do svojich domovov slobodne a bezpečne, srbský štát a sociálne -vlastnený majetok by zostal uzurpovaný.

Srbsko by si malo byť vedomé toho, že podriadenie sa ultimátu môže viesť len k urýchleniu nebezpečných trendov konfrontácie a eskalácie, a to rovnako na regionálnej a európskej úrovni.

Potenciálny súhlas Srbska s pristúpením takzvaného Kosova k OSN a ďalším medzinárodným organizáciám by sa rovnal uznaniu jeho medzinárodnej právnej subjektivity so všetkými možnými následkami, počnúc eskaláciou až po vytvorenie Veľkého Albánska na úkor štátnych území nielen Srbska, ale aj niekoľkých ďalších balkánskych štátov.

Je v Srbsku duša, ktorá verí v nové záruky a sľuby dané Západom? Nebola to Angela Merkelová, ktorá nás nedávno varovala, aby sme neverili ich uisteniam! Alebo naša dôverčivosť už vstúpila do štádia bez hraníc!

Sľuby týkajúce sa samosprávy pre Srbov, Spoločenstva srbských samospráv (hoci podľa Cholleta založeného „podľa kosovskej ústavy“) a „formalizácie štatútu srbskej pravoslávnej cirkvi“ ani v najmenšom nemenia skutočný charakter ultimáta Scholz-Macron (EÚ). Prečo?

Pretože jeho podstata spočíva v požiadavke, aby Srbsko najprv ticho a neskôr formálne legálne uznalo nezávislosť takzvaného Kosova a prijalo jeho členstvo v OSN a ďalších medzinárodných organizáciách. Zvyšok je len súčasťou viac-menej presvedčivej diplomatickej kozmetiky a taktiky na „záchranu tváre“ obete.

Historické varovanie

História varuje, že mier, stabilitu a lepší život nie je možné zachovať pristupovaním k ultimátum na úkor suverenity a územnej celistvosti.

Pripomeňme si, že **Mníchovská dohoda z roku 1938** o vyčlenení Sudet z Československa, ultimátum vyslovené za chrbtom Ruska, bola aj vtedajšími vodcami Nemecka, Francúzska, Talianska a Spojeného kráľovstva verejne propagovaná ako jediná zachraňujúca mier v Európe. Je veľmi nebezpečné, že súčasní lídri týchto krajín si neuvedomujú minulé ponaučenia.

Postoj voči ústave, rezolúcii BR OSN č. 1244, medzinárodne uznaným hraniciam Srbska a medzinárodnému právu nie je záležitosťou ultimát alebo jednorazovej dohody, ale skôr otázkou postoja k tejto otázke -à-vis prežitie Srbska ako starého európskeho štátu a srbského národa ako faktora prispievajúceho k mieru, stabilite a pokroku na Balkáne, v Európe a vo svete.

Takéto postavenie a povest' Srbska potvrdzuje väčšina krajín sveta, približne dve tretiny obyvateľstva planéty, ktoré neuznali a nechcú uznať tento nezákonný konštrukt ako štát; medzi nimi je nie až tak malý počet krajín, ktoré na žiadosť Srbska stiahli svoje predchádzajúce uznanie bez toho, aby sa obávali ultimátneho módného tlaku zo Západu, aby tak neurobili.

AUTOR: Živadin Jovanović

[ZDROJ](#)

Překlad: SKS